

אנחנו נחלק ליהודים אמריקאים אזרחות, הם כבר ייקחו אותנו לאולימפיאדה

נבחרת ישראל לא היתה מתמודדת מחר ברבע גמר אליפות אירופה בבייסבול אלמלא החלטת האיגוד לייבא את רוב הסגל מארצות הברית. 18 יהודים אמריקאים קיבלו אזרחות, איש מהם לא מתכוון לחיות בארץ, אבל לכולם מטרה משותפת: להפוך לספורטאים אולימפיים

הלל קטלר 12.09.2019 13:00

חבורה של אזרחים טריים, ובראשה שלושה שחקני MLB לשעבר, מנסה לקרב את נבחרת ישראל בבייסבול לעבר המשחקים האולימפיים לראשונה בתולדותיה. דני ולנסיה, שחקן בסיס פנימי שהופיע בשבע קבוצות MLB והאזרח החדש ביותר בנבחרת, רק אסף את הדרכון שלו בתל אביב בשבוע שעבר לקראת יציאת הנבחרת לאליפות אירופה בבייסבול, שהחלה בסוף השבוע שעבר בבון שבגרמניה. שחקן השדה הפנימי טיי קלי ששיחק גם הוא בליגה הבכירה בארצות הברית, התופס ניק ריקלס שעבר בליגות הנמוכות והמגיש בן וונגר בוגר אוניברסיטת ייל - כולם שהו בישראל בשבוע שעבר לצורך השלמת ההליך לקבלת האזרחות.

בדומה לנבחרת שהדהימה את קהילת הבייסבול העולמית עם שבעה ניצחונות רצופים ב-WBC (וורלד בייסבול קלאסיק) ב-2016 וב-2017, כך גם הסגל שרודף אחר הכרטיס לאולימפיאדה נשלט על ידי שחקנים יהודים אמריקאים. על פי חוקי ה-WBC, שחקנים חייבים להיות זכאים לאזרחות במדינה מסוימת כדי לייצג אותה; במשחקים האולימפיים ובמוקדמות, לעומת זאת, עליהם להיות אזרחים של ממש. הדרישה הזאת הובילה לשיתוף פעולה בין איגוד הבייסבול הישראלי לבין ארגון "נפש בנפש" המעודד עלייה. כך השחקנים המגויסים לנבחרת משלימים את המעבר לארץ ומקבלים אישור לשחק בנבחרת ישראל.

ריקלס, מאמן בן 29 בקבוצת הפיתוח של מילווקי ברוס, רוקי מאונטיין וייבס, נאלץ להמתין עד לרגע האחרון כדי שהמסמכים יגיעו לביתו בלאס וגאס, בטרם עלה על המטוס לישראל. הוא התייצב עמם במשרד הפנים בתל אביב, ויצא משם עם דרכון, סמל לכך שהפך לאזרח. ההתרגשות מהדואר "גרמה לי להבין עד כמה זה היה חשוב עבורי, ושאני מאוד מאוד רוצה לעשות את זה", אמר ריקלס בשבוע שעבר, בזמן שקנה אייס קפה ומאפה בנמל תל אביב.

כשהוא אומר "את זה", ריקלס לא מתכוון רק לאליפות בגרמניה או לטורניר נוסף בפארמה החל ב-18 בספטמבר, בתנאי שישראל תסיים בין חמש הראשונות בבון. מקום ראשון באיטליה ינחית את הנבחרת בקיץ הבא בטוקיו, הישג עצום עבור מדינה שבה בייסבול נמצא הרחק מהעין הציבורית. עד כה נמצאת הנבחרת בכיוון הנכון; היא ניצחה בארבעה מחמשת משחקה בשלב הבתים ותתמודד מחר (שישי) מול צרפת ברבע גמר אליפות אירופה. ניצחון על צרפת יבטיח את מקומה בין חמש העולות לטורניר באיטליה, ובמקרה של הפסד תנסה הנבחרת להעפיל דרך משחקי הדירוג.

בשנה החולפת סידר איגוד הבייסבול בארץ אזרחות ל-18 יהודים אמריקאים, ושלושה מביניהם פצועים ולא כשירים לאליפות אירופה. איש מהם לא מתכוון לחיות בארץ, אבל ג'רמי וולף מתגורר בתל אביב מתוך תכנון להישאר כאן עד שנה ולמצוא עבודה בתחום השיווק. אמריקאי נוסף, ג'ייק רוזנברג,

שחקן מכללות מפנסילבניה, עלה לארץ ביוזמתו, ושבעה שחקנים נוספים הם אזרחים מלידה: ארבעה צברים ושלושה יהודים אמריקאים שנולדו להורים מישראל. מלבד ולנסיה וקלי, גם ג'ון מוסקוט שיחק ב-MLB והוא צפוי לגלם תפקיד מרכזי באליפות אירופה.

במהלך שהותם בארץ, מספר שחקנים ערכו אימונים בספורטק בתל אביב ובכפר הבפטיסטים בפתח תקוה, ערכו מפגשים ללימוד בייסבול לצעירים, ביקרו בירושלים ובים המלח, נפגשו עם חיילים ונהנו מהאפשרויות הקולינריות בתל אביב. באחד האימונים ולנסיה ווולף, בן 25 מאריזונה שבילה שנתיים במערכת של ניו יורק מטס, מתקדמים לעבר כלוב החבטות שמאחורי הבסיס הראשון ביחד עם חמישה ילדים, בעוד קלי, וונגר וריקלס עובדים עם צעירים אחרים על ההגשות והריצות. "באתי לכאן כדי לשחק בייסבול, לפני הכל ומעל הכל", אומר ולנסיה בן ה-34 אחרי שהכה מספר חבטות הום-ראן לעצים שמעבר לכפר הבפטיסטים, "זה לא היה כדי לבקר כאן כתייר, למרות שזה נהדר להיות בישראל. המטרה היא להיות ספורטאי אולימפי".

מרבית השחקנים גויסו על ידי נשיא האיגוד הישראלי פיטר קורץ. וולף, לעומת זאת, יצר קשר במטרה לעזור לקדם את הבייסבול בארץ. כשקורץ ביקש ממנו לשחק במוקדמות לאולימפיאדה, "זה היה כבוד עבורי", אומר וולף. "אני בר מזל לייצג את ישראל ואת העם היהודי". לדברי ולנסיה, ששיחק ב-MLB בין 2010 ל-2018, הוא עושה זאת עבור אמו מינדי, "הכוח המניע" בעיצוב זהותו היהודית. "בטוח שהיא התרגשה", אומר ולנסיה על ההצטרפות לנבחרת ישראל.

קשה להיות רחוק מהבית, מוסיף ולנסיה, תושב מיאמי, בזמן שאשתו, ילדו בן השנה והוריו התמודדו עם הוריקן דוריאן. הסערה, שנחלשה בינתיים, היכתה בדרום פלורידה בשבוע שעבר. עבור ולנסיה, אין ערך מוסף לעובדה שיש לו דרכון ישראלי לצד זה האמריקאי. בעיני קלי, יש לך משמעות עמוקה. "רציתי שזה יהיה מעבר ל-'הנה הדרכון שלך, לך תשחק'", אומר מי ששיחק במטס, בטורונטו בלו ג'ייס ובפילדלפיה פיליס בין 2016 ל-2018. הוא לומד את האל"ף-בי"ת בעברית, מנסה לקרוא שילוט ברחובות, משתמש במלים חדשות בשיחה ונאבק בשפה הכתובה. הוא גם מתכנן לעקוב אחר החדשות בישראל מביתו בלוס אנג'לס. "אני מרגיש יותר מושקע במה שמתרחש. לא נולדתי כאן, אבל אני מרגיש חלק מהכלל, חלק מהאנשים שחיים פה", מסביר קלי, שהגיע לישראל ב-2017, "הזמן שהעברתי כאן גורם לי להרגיש מחובר יותר, ולהבין מה המשמעות של הדרכון שיש לי. זה יוצר תחושת שייכות".

התושבים שנחשפים לכך שהוא משחק בנבחרת המנסה להגיע לאולימפיאדה מביעים תמיכה או מבוכה מכך שזר עשוי לייצג את ישראל. לדבריו, איש לא הפגין עוינות. הוא בדיוק חזר ממשרד הפנים, שם פגש פקיד שהתגורר בסינסינטי והפך לאוהד הרדס. הוא עודד, אפילו ציפה, מקלי וחבריו שינצחו ויסחבו ישראלים נוספים להופעה במשחקים האולימפיים. "אני מרגיש שאנשים פשוט רוצים שנצליח", הוא טוען, "חלקם אולי יעדיפו שכולם יהיו ישראלים בנבחרת". קלי עוצר את עצמו ומוסיף: "טוב, אני מניח שכך יהיה כי כולנו מקבלים אזרחות".

מתחילת הדרך במוקדמות ה-WBC ב-2012, דנו ראשי האיגוד הישראלי בשאלה אם להסתמך כל כך על לא-ישראלים. לבסוף הוחלט לגייס שחקני מכללות ומקצוענים מארצות הברית, מתוך מחשבה שהצלחה בטורניר בינלאומיים תמשוך יותר ילדים ישראלים לבייסבול ותביא גם תמיכה כלכלית לבניית מתקנים, מסביר קורץ. מהבחינה הזאת, הוא טוען שהופעה בטוקיו יכולה להיות נקודת מפנה כי "המשחקים האולימפיים הם דבר גדול בארץ".

קורץ מבקש איפוק ומזכיר שישראל עוד שיחקה בדרג ב' עד לניצחונות האחרונים על בולגריה וליטא שהקפיצו אותה לדרג א' ולאליפות הנוכחית בגרמניה. "המטרה שלי היא להגיע לאיטליה", הוא קובע,

"זו תהיה הצלחה. אני לא רוצה להעלות את רף הציפיות גבוה מדי. אם נגיע לאולימפיאדה זה יהיה הדובדבן שבקצפת. אני אהיה באקסטזה".